

մենայն շարժել՝ այսօր վտարեալ ի տանէս. զի որ փափկասունն էր, որպէս ի վերոյ գրեցի, նաեւ նազելի զինքն ցուցանէր պէս պէս զբօսնիւք խաղուցն նոր իմն հանճարով՝ այսօր ի հող իջուցին ամփոփելով: Ո՛վ մեծի դառնագոյն կսկծանացս տեսանելեաց, համարիցի Աբէլ պատարագել ի հոտ անուշից յօրինողին:

Արգելու զիս արտասուս կաթեալ ի վերայ քարտիսիս զեւսն յառաջ արկանել, այսինքն զճառն սորա պատմութեամբ զբաւկացուցանելով: Մեք զբէաք բազմաց այսպիսեաց պատահելոց թէ Մարգի՛ք, զՅոբայն բերէք ի միտս զբան թէ՛ Տէր ետ եւ Տէր էառ, եղիցի անուն Տեսառն օրհնեալ. մեք յաճախէաք յիշելով զբան Դաւթի թէ Մինչ մանուկն հիւանդացեալ էր եւ ես տապէի գուցէ առողջասցի, եւ զի թէ եղեւ վախճան՝ զի՞նչ եւս պահիցեմ զսուգ նորա, միթէ առ իս կարիցե՞մ դարձուցանել. մեք տայաք օրինակ զմանկունսն Բեթլեհէմի եւ զաղէտ կսկծանաց ծնօղաց նուցուն ի բան սփոփանաց. մեք օրինակ բերէաք զամենասրբունհի Տիրամայրն, որ առ խաչին կայր, տեսեալ զՄիածնին կատարումն՝ թաւալեալ յերկիր անկանէր թալիթլեալ սրտիւ: Սորա մայրն տառապեալ՝ եւս առաւել դալարեալ աղեօք բորբոքեալ նուազի, որ ի գիր ոչ անկանի, զի չեւ եւս տեսեալ զարու զաւակ, մանաւանդ թէ զայնպիսի զոսկեհատն նազելի, ասել կարիցէ. Ո՛հ Աբիսողոմ, որդեա՛կ իմ Աբիսողոմ, ո՞վ տայր ինձ զմահ քո, եւ աղաղակէ դառնապէս. Լաւ էր արդեօք թէ ոչ եւս տեսեալ էի զայնքան, քան թէ տեսի զայնպէս շնորհալի որ զգոյացութիւն տհաս հասակին զգայարանացն ցուցանէր զամենայն նշան կատարելութեան: Այն միշտ կոյս Մարիամայ որդին միթարեացէ զմեզ, որ պատճառաւ մերով ի զանկուածոյն նախաստեղծին իւրոյ գոյացոյց ակն մի լուսափայլ եւ յամօթ արար զբանսարկուն, զի ի լուսա-